

Oponentský posudek na písemnou část disertační práce MgA. Jany Lahodné

Disertační práce má název „Hudební soutěže jako inspirační a rozvojový prvek interpretace dvacátého století“.

20. století bylo, a to nejenom v umění, jedno z „nejpestřejších“ dosavadních společensko-historických období. Zcela jistě existují různé pohledy a rozborů, které se věnují minulému století do nejmenších detailů. Doktorandka si zvolila téma, které má pro nás hudebníky a hudební pedagogy vskutku velký význam a pokud vím, nebylo nikdy v takové míře zpracováno.

Obsah práce má v podstatě tři stěžejní kapitoly:

- 1) Vybrané mezinárodní soutěže
- 2) Skladby mezinárodních soutěží
- 3) Inspirační zdroje a přínosy soutěží

Po prostudování těchto kapitol musím konstatovat, že práce je zpracována velmi kvalitně. V kapitole o vybraných mezinárodních soutěžích se autorka práce zabývá historií, organizací a vnitřním systémem osmi mezinárodních soutěží, převážně těch největších a nejprestižnějších.

Formální rozbor skladby Karla Husy, Juraje Filase a Clauda Debussyho jsou zpracovány jiným způsobem, než který bych volil já (např. formálnímu rozboru skladby C. Debussyho Rhapsodie pro klarinet a klavír moc nerozumím), avšak interpretační postřehy k těmto skladbám jsou velmi zajímavé. Jsem přesvědčen, že každý zájemce zde objeví další zdroje informací, převážně na poli konfrontace subjektivních pohledů magistry Lahodné se subjektivními pohledy každého z nás, klarinetistů.

V kapitole soupisu nejčastěji se objevujících skladeb na uvedených mezinárodních soutěžích mne velmi zaujalo zpracování. Je zde možné nalézt specifika jednotlivých soutěží, které je možno využít jako podklady pro pedagogický přístup ke studiu nadaných studentů.

Autorka píše, že ne všechny sekretariáty uvedených soutěží ji vyšly vstříc a v podstatě, pokud vůbec odpověděly, spolupráci či pomoc při shromažďování informací, faktů, odmítly. Jsem přesvědčen, že se toto odmítavé stanovisko dalo těžko předvídat před započítím zpracování tématu. Některé kapitoly tímto negativním přístupem ze strany sekretariátů soutěží vyznívají jako sumář informací, který se jen těžko dá rozvinout vlastními postřehy a úvahami.

V kapitole „Porovnání nahrávek“ autorka rozebírá po interpretační stránce nahrávky pěti osobností. Myslím, že místo o porovnání nahrávek se spíše jedná o stručný interpretační rozbor. Porovnání se týká převážně tempové rozvahy a interpretace několika míst ve skladbě.

Přesto že je práce velmi dobrá, dovolím si uvést několik malých připomínek:

str. 52 bod 6) je uveden údaj „*postupné zrychlování běhů*“. Jedná se však o opak, tedy zpomalování.

str.54 ...„*vzájemně posunutých o velkou sekundu*“. Z notového zápisu však tuto velkou sekundu nemohu vyčíst.

str.57 ...„*kde tóny b-h-c-a připomínají Bach-motiv*“. Asi je míněno pouze využití stejných tónů, myslím však, že v kompozičním slova smyslu (melodika) o připomínku nejde.

str.66 ...„*glissando na e3*“ Z notové ukázky vyplývá, že glissando je na es3

str.99 ...„*pro notu des3 druhou postranní klapkou*“. Myslím, že to touto klapkou nepůjde.

str.103 Řazení malíčků v chromatických pasážích je pro mne příliš komplikované, avšak nevylučuji, že uvedený způsob může někomu vyhovovat.

Chybou, která se musí, pokud bude práce vydána, odstranit, je chybné číslování některých kapitol a to již od strany 52.

Závěr: Navrhuji udělit akademicko-uměleckou hodnost philosophiæ doctor „Ph.D.“

prof. Vlastimil Mareš
HAMU Praha

V Praze 26.8.2014